

Andorra

Política

Bartumeu vol un “acord nacional” per mirar de garantir el futur del país

Un estudi del CERES insta a prendre com a exemple a seguir els “punts forts” de Mònaco i Liechtenstein

M. S.
ANDORRA LA VELLA

Un “bon embrancament” amb la Unió Europea, un “acord estratègic de futur” amb França i la “reorientació global del model turístic” per “no ser un país *low cost*”. Aquests són tres dels ingredients de la recepta de l'excap de Govern Jaume Bartumeu per garantir el futur d'Andorra i que haurien de formar part del “debat necessari” per tal de trobar una proposta transversal, mitjançant un gran acord nacional, que “fugui dels sectarismes presents al Consell General”, i que permeti trobar un nou horitzó per al futur del país.

Si més no, així ho planteja Bartumeu en la preintroducció de l'estudi *Evolució dels microestats europeus (2017-2020), Aportació a un debat sobre el futur econòmic i social d'Andorra*, encomanat pel Centre d'Estudis i Recerca Socialdemòcrata (CERES) a la consultora Tracis, Projectes econòmics i financers, on s'analitza la situació del país i l'evolució de la seva economia comparant-la amb la situació i evolució econòmica de tres altres microestats com són Mònaco, Liechtenstein i San Marino, així com en la carta que acompanya el treball.

L'excap de Govern i president de Progressistes-SDP considera que és indispensable trobar aquesta “via acordada” per aplegar el “màxim de propostes coincidents que permetin assegurar la supervivència d'Andorra”, que avui dia considera “clarament compromesa”.

En aquest sentit Bartumeu, que en la preintroducció de l'informe defensa que “encara hi som a temps”, es va mostrar molt crític ahir amb l'actitud del Govern a l'hora d'afrontar els grans reptes del país. “L'horitzó de l'H23 és el de la reelecció del cap de Govern Xavier Espot i es tracta d'un conjunt de propostes electorals i electoralistes”, va remarcar, i va expressar també els seus dubtes sobre el calendari per executar

L'excap de Govern, Jaume Bartumeu considera que la supervivència del país està avui “clarament compromesa”.

Cal trobar un gran acord nacional que fugi dels sectarismes presents al Consell General

L'horitzó de l'H23 és el de la reelecció del cap de Govern Xavier Espot i es tracta de propostes electorals

Jaume Bartumeu

les diferents propostes i va preguntar-se pel nombre d'accions incloses en l'H23 que s'han tirat endavant des de la seva presentació l'estiu passat.

L'estudi, que com explica Bartumeu neix d'una reflexió que li va plantejar el setembre del 2019 l'excap de Govern Òscar Ribas per tal de fer un treball comparatiu amb aquests

tres estats europeus, evidencia que Mònaco i Liechtenstein són “països més sòlids i solvents” que no pas Andorra i San Marino, un aspecte que Bartumeu atribueix al fet que el Principat “ha menystingut la seva relació amb França quan el que calia era establir-hi un acord estratègic de futur”.

Per exemplificar aquest menysteniment, Bartumeu es refereix a la “súplica a la Generalitat de Catalunya, formulada pel cap de Govern el dia 7 de gener del 2021, perquè Catalunya ens vulgui ‘assimilar’”, que considera que “és un gran error” i a la vegada també “un dany molt greu a les institucions constitucionals perquè Andorra té un tractat de cooperació amb el Regne d'Espanya i la República Francesa”, motiu pel qual convida el Govern a “rectificar i redreçar la situació”.

L'informe de Tracis, que insta a prendre com a exemple els “punts forts” de Mònaco i Liechtenstein de cara a la planificació del futur d'Andorra i a la vegada a tenir en compte també l'exemple de San Marino com a “referència de perills a prevenir”,

constata la “major resistència” dels sistemes financers de Mònaco i Liechtenstein, una resistència clarament vinculada a la relació amb el Banc de França en el primer cas, i, en el cas de Liechtenstein, al lligam amb el Banc Central de Suïssa. Aquest fet, remarca l'informe, no només els permet disposar d'un sistema de supervisió “potent” dels respectius sistemes financers, sinó també d'un prestador de darrera instància.

Per això, en les conclusions del treball s'assegura que una de les prioritats d'Andorra hauria de ser resoldre la mancança d'un prestador de darrera instància, una mancança que Bartumeu considera que s'ha de resoldre en el marc d'aquest acord estratègic amb França i que per tant ha de ser el Banc central d'aquest país qui exerceixi aquesta funció.

Al marge del menysteniment de la relació amb el veí del nord, Bartumeu relaciona també la major solidesa de Mònaco i Liechtenstein en el fet que “el model econòmic andorrà genera massa llocs de treball poc qualificats i mal remunerats”.

En aquest sentit, l'excap de Govern apunta que un país que “basa la seva competitivitat en els salaris baixos no pot tenir ni una sanitat ni un sistema educatiu públic de primera qualitat, ni tampoc mantenir un sistema de pensions com el que creiem tenir”, ja que “no els pot tenir ni mantenir perquè no els pot pagar”.

Bartumeu alerta que Andorra s'està convertint en un país *low cost* i en referència al sector

Un acord amb França i el canvi de model turístic, entre les receptes

turístic, “el nostre petroli en el sentit que constitueix una enorme riquesa heretada”, avisa, prenent de referència l'assaig *Un bon país no és un país low cost* del doctor en Economia Miquel Puig, que “no tots els països productors de petroli són decentes”.

I és per això que Bartumeu incideix en la necessitat d'una reorientació global del model turístic, i apunta que “fer créixer el valor del nostre sector turístic passa també per potenciar decididament el turisme cultural”. L'excap de Govern considera que es disposa de “les condicions òptimes per fer-ho” i apunta a “mirar de prop, sense copiar” models d'èxit propers com l'“Aude, especialment Carcassona, o Girona”.

Finalment, Bartumeu assegura que les reflexions i l'estudi “volen ser una contribució a aquest debat necessari”, una “aportació constructiva i optimista, que creu amb fermesa que en la nostra terra, Andorra, hi ha tots els ingredients que es poden necessitar tant per a regenerar la capacitat de crear riquesa i benestar com per reforçar la cohesió social.”